

Frânturi de raze

Bragagiu

Rotocoalele de rază
Curg pe foi, se-ncurcă-n file
Mai puține în amiază
Și mai veștede în zile.

Sunătoare prin troiene
În căderi de bronz și-aramă
Care mai șoptesc alene
Terminația de dramă.

Dar și săritoare-n pete
Pe pâ râul ce se duce
Printre-obstacole de pietre
Obosit să se hurduce.

Ele fug spre libertate
Peste luncă lângă sălcii
Printre flori întârziate
Și oftările tălăncii.

Le mai prind încă-n vedere
Doar visându-le în palme
Să încerce ca să spere
Inima spre vremuri calme.

Pline doar cu viitoruri
Ce-n prezent trăiesc pornitul
Când deschide vremea storuri
Încetând cu tăinuitul.

Până când lacrimi de Soare
Adunau sculpturi de frunză
Cad ce oblice-n ninsoare
Parcă pe ipotenuză.
Victor Bragagiu